~~Що~~ Що єси зрозуміла, ~~що~~ було
~~тяжке~~ тяжке
~~те~~, що так колись, звісно,
що на серце наводило чари,
світ вбирало в злотисті примари,
те, що сяло мов чистий кришталь,
а ~~золоте~~ безжалісне й гостре, мов сталь.
Перебороксь ти світ би тихенько,
придивилась до нього пильненько,
скинула з нього покраси й вбрання,
обернути острови, ритви, —
~~Ті не страше Єго оки~~ ~~вишка~~ часом найкраща —
під сонцем просто груда рядюгна.
Залишки, се робота ~~судьба~~,
не доводять до правди вона,
Блиск, смерки земний хоч
повіралось у ранній роса,
не питай, чі то справді роса,
самоцвітна, всесвітня краса,
чі ~~не~~ то скоріше ~~дурить~~ ~~то~~ сонце ~~[illegible]~~ дурило,
~~[illegible]~~ чи
в цілітки росу золотиста зліпило. Але мо
~~чі~~ ~~то~~ може то вперта смерка, то [illegible]
що покаже росу здалека, [illegible]